Životopis Jana Peňáka

Jan Peňák se narodil 20. prosince 1956 v Moravici u Frymburku. V této malebné vesnici, která dnes již bohužel neexistuje, prožil své první roky svého života. Spolu se svými šesti sourozenci, matkou Marií a otcem Josefem zde však rodina dlouho nezůstala. Jejich rodný dům totiž postihl ničivý požár, což je přinutilo hledat nový domov. Nové útočiště našli ve Veleslavicích, kde Jan žil od svých tří do dvanácti let. Zde také začal chodit do školy a úspěšně zde absolvoval 1. až 3. třídu. Na zbývající roky povinné školní docházky, od 4. do 9. třídy, pak docházel do nedalekého Větřní.

Rok 1968, kdy zemi obsadili vojska Varšavské smlouvy, zasáhl i do Janova dětství. Bylo mu dvanáct let a s rodinou žil v Bohdalovicích. Jan vzpomíná na to, jak se jich ruští vojáci ptali, kudy se dostanou k moři. Totiž Lipenskou přehradu považovali za moře a cestu okolo místního kravína za hlavní silnici.

Po dokončení 9. třídy se Janova životní cesta stočila do hlavního města. V Praze nastoupil na střední odbornou školu, kde se vyučil průmyslovým klempířem. Jako učeň začal brzy sbírat cenné pracovní zkušenosti na montážích v Praze a Plzni.

Zásadní profesní kapitola Janova života se však otevřela až po pádu komunistického režimu, v 90. letech, kdy se vydal za prací do zahraničí. Své řemeslo pak úspěšně uplatňoval na montážích v Německu a v Dánsku. Setkání s tamním prostředím pro něj znamenalo výraznou změnu: *„Tady to byl úplně jinej svět, mohly jste si v bílých kalhotech sednout na zem a s bílýma kalhotama jste se zase zvedli. Děti se tady učily anglicky už ve školce.“* Tyto bohaté mezinárodní zkušenosti a pracovitost ho nakonec dovedly k založení vlastní úspěšné firmy. Dodnes je stále poptávka po jeho službách.

Kromě profesního života byl pro Jana klíčový rok 1978. Dne 29. dubna 1978 vstoupil do manželství s Naďou Wittmannovou, po jejímž boku žije dodnes. Společně pak založili rodinu a největším životním štěstím a důležitým momentem se pro něj stalo narození dvou dcer Martiny a Jany.

Dnes se Jan věnuje zahradničení a odpočinku se svou ženou Naďou. Také se rád stará o své kočky. Někdy ještě stále vezme nářadí do rukou a jde s chutí pomoct opravit střechu anebo zkrátka to, co je potřeba. Rád také tráví čas se svými vnoučaty a je stále plný energie a pozitivity, kterou se nebojí rozdávat všude okolo.

Navzdory všem životním zvratům, požáru v dětství i historickým událostem, si Jan nese životem své vlastní moudro: *„Domov je tam, kde si ho vytvoříš. Svoje vzory si hledejte, ale nežijte jejich životy. Žijte svým vlastím způsobem.“*